

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2022. gada 13. janvārī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pieņemamība – LESD 267. pants – Jēdziens “valsts tiesa” – Advokātu kolēģijas disciplinārtiesa – Disciplinārlieta, kas uzsākta pret advokātu – Par disciplinārlietām atbildīgās amatpersonas lēmums, ar kuru konstatēta disciplinārpārkāpuma neesamība un izbeigta izmeklēšana – Tieslietu ministra pārsūdzība Advokātu kolēģijas disciplinārtiesā – Direktīva 2006/123/EK – Pakalpojumi iekšējā tirgū – 4. panta 6. punkts un 10. panta 6. punkts – Atļauju sistēma – Atļaujas atsauksana – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants – Nepiemērojamība

Lietā C-55/20

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Advokātu kolēģijas disciplinārtiesa Varšavā, Polija) iesniedza ar 2020. gada 24. janvāra lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2020. gada 31. janvārī, procesā, kuru ierosinājis

Minister Sprawiedliwości,

piedaloties:

Prokurator Krajowy – Pierwszy Zastępca Prokuratora Generalnego,

Rzecznik Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie,

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: otrās palātas priekšsēdētāja A. Prehala [*A. Prechal*] (referente), kas pilda trešās palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši J. Pasers [*J. Passer*], F. Biltšens [*F. Biltgen*], L. S. Rosi [*L. S. Rossi*] un N. Vāls [*N. Wahl*],

ģenerālvokāts: M. Bobeks [*M. Bobek*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

* Tiesvedības valoda – poļu.

nemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Prokurator Krajowy – Pierwszy Zastępca Prokuratora Generalnego* vārdā – *R. Hernand* un *B. Świączkowski*,
- Polijas valdības vārdā – *B. Majczyna*, pārstāvis,
- Nīderlandes valdības vārdā – *M. K. Bulterman* un *J. M. Hoogveld*, pārstāvji,
- Eiropas Komisijas vārdā – sākotnēji *L. Armati* un *K. Herrmann*, kā arī *S. L. Kalēda* un *H. Støvlbæk*, vēlāk *L. Armati* un *K. Herrmann*, kā arī *S. L. Kalēda*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2021. gada 17. jūnija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV 2006, L 376, 36. lpp.), kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 47. panta interpretāciju.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā, ko ierosinājis *Minister Sprawiedliwości* (tieslietu ministrs, Polija) attiecībā uz lēmumu, kuru pieņēmusi par disciplinārlietām atbildīgā amatpersona un ar kuru ir izbeigta pret advokātu uzsāktā izmeklēšana pēc tam, kad šī amatpersona ir secinājusi, ka advokāts nav vainojams disciplinārpārkāpumā.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Direktīva 2006/123

- 3 Saskaņā ar Direktīvas 2006/123 33. un 39. apsvērumu:

“(33) Pakalpojumi, uz ko attiecas šī direktīva, ietver plašu darbību klāstu, kas pastāvīgi mainās [..]. Tie ir arī pakalpojumi, ko sniedz gan uzņēmumiem, gan patērētājiem, piemēram, juridiskas konsultācijas vai konsultācijas nodokļu jautājumos [..].”

[..]

(39) “Atļauju sistēmas” jēdzienam būtu jāaptver, cita starpā, administratīvas procedūras, lai piešķirtu atļaujas, licences, apstiprinājumus vai koncesijas, kā arī – lai varētu veikt darbību – pienākumu būt reģistrētam kā profesijas loceklim vai būt iekļautam reģistrā, uzskaitē vai datubāzē, būt oficiāli ieceltam organizācijā vai iegūt karti, kas apliecina piederību kādai noteiktai profesijai. [..]”

4 Šīs direktīvas 1. panta 5. punktā ir noteikts:

“Šī direktīva neskar dalībvalstu krimināltiesību normas. Dalībvalstis tomēr nedrīkst ierobežot pakalpojumu sniegšanas brīvību, piemērojot krimināltiesību normas, kuras īpaši reglamentē vai ietekmē piekļuvi pakalpojumu darbībām vai to veikšanu, tādējādi apejot šajā direktīvā paredzētos noteikumus.”

5 Minētās direktīvas 3. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Ja šīs direktīvas noteikumi ir pretrunā ar kādiem noteikumiem citā Kopienas tiesību aktā, ar kuru regulē īpašus aspektus piekļuvei kādai pakalpojumu darbībai vai tās veikšanai konkrētās nozarēs vai konkrētās profesijās, šā cita Kopienas tiesību akta noteikumi prevalē, un tos piemēro attiecīgajās nozarēs vai profesijās. [..]”

6 Šīs direktīvas 4. pantā ir noteikts:

“Šīs direktīvas nolūkos piemēro šādas definīcijas:

1) “pakalpojums” ir jebkāda pašnodarbināta saimnieciskā darbība, parasti par atlīdzību, kā minēts [LESD 57.] pantā;

[..]

6) “atļauju piešķiršanas sistēma” ir jebkura procedūra, saskaņā ar kuru pakalpojumu sniedzējam vai pakalpojumu saņēmējam faktiski ir jāveic noteiktas darbības, lai no kompetentas iestādes saņemtu formālu lēmumu vai netiešu lēmumu attiecībā uz piekļuvi kādai pakalpojumu darbībai vai tās veikšanu;

7) “prasība” ir jebkurš pienākums, aizliegums, nosacījums vai ierobežojums, kas paredzēts dalībvalstu normatīvajos vai administratīvajos aktos vai kas izriet no judikatūras, administratīvās prakses, profesionālo organizāciju noteikumiem vai profesionālo apvienību vai citu profesionālo organizāciju kopējiem noteikumiem, kuri pieņemti, tām rīkojoties juridiski patstāvīgi; [..]

[..].”

7 Direktīvas 2006/123 III nodaļas “Pakalpojumu sniedzēju brīvība veikt uzņēmējdarbību” 1. iedaļā “Atļaujas” ietvertā 9. panta 3. punktā ir paredzēts:

“Šo iedaļu nepiemēro tiem atļauju sistēmu aspektiem, ko tieši vai netieši reglamentē citi Kopienas tiesību akti.”

8 Direktīvas 2006/123 1. iedaļas 10. panta “Nosacījumi atļaujas piešķiršanai” 6. punktā ir paredzēts:

“Izņemot gadījumu, kad atļauju piešķir, ikvienu kompetento iestāžu lēmumu, tostarp atļaujas atteikumu vai atsaukšanu, pilnībā pamato, un to var apstrīdēt tiesā vai citās pārsūdzības struktūrās.”

9 Direktīvas 2006/123 III nodaļas 2. iedaļa, kurā ir ietverts tās 14. un 15. pants, attiecas uz prasībām par piekļuvi pakalpojumu darbībai vai tās veikšanu, kas ir aizliegtas vai izvērtējamas.

Direktīva 98/5/EK

- 10 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 98/5/EK (1998. gada 16. februāris) par pasākumiem, lai atvieglotu advokāta profesijas pastāvīgu praktizēšanu dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā iegūta kvalifikācija (OV 1998, L 77, 36. lpp.), 7. apsvērumā ir minēts:

“tā kā, ievērojot savu mērķi, šī direktīva neparedz jebkādas normas attiecībā uz vietēja rakstura situācijām un, ja tā skar valsts noteikumus, kuri reglamentē juridisko profesiju, tad ne vairāk kā nepieciešams tās mērķa efektīvai sasniegšanai; tā kā šī direktīva neierobežo valsts tiesību aktus, kas reglamentē advokāta profesijas pieejamību un praksi ar uzņēmējā dalībvalstī lietotajiem profesionālajiem nosaukumiem”.

- 11 Saskaņā ar minētās direktīvas 1. panta 1. punktu:

“Šīs direktīvas nolūks ir atvieglot pastāvīgu advokāta profesijas praktizēšanu pašnodarbinātas personas vai darbinieka statusā dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā iegūta profesionālā kvalifikācija.”

Polijas tiesības

Advokatūras likums

- 12 *Ustawa z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o advokaturze* (1982. gada 26. maija Advokatūras likums) (Dz. U. Nr. 16, 124. pozīcija), ar grozījumiem, 9. pantā ir paredzēts:

“1. Advokatūras struktūras ir šādas: Valsts advokātu kopsapulce, Augstākā advokātu padome, Augstākā disciplinārtiesa, advokātu kolēģijas par disciplinārlietām atbildīgā amatpersona un Augstākā revīzijas komiteja.

2. Advokatūras struktūru locekļi drīkst būt tikai advokāti.”

- 13 Saskaņā ar šī likuma 11. pantu:

“1. Advokatūras struktūrās un [...] advokātu kolēģiju struktūrās vēlēšanas rīko aizklāta balsojuma veidā ar neierobežotu kandidātu skaitu.

2. Advokatūras struktūru un [...] advokātu kolēģiju struktūru pilnvaru termiņš ir četri gadi, taču tām ir jādarbojas līdz brīdim, kad ir izveidotas jaunās ievēlētās struktūras.

[..]

4. Šā panta 1. punktā minēto struktūru atsevišķus locekļus var atsaukt pirms pilnvaru termiņa beigām struktūra, kas tos ir ievēlējusi.

[..]”

14 Minētā likuma 39. pantā ir noteikts:

“Advokātu kolēģijas struktūras ir:

1) advokātu kolēģijas kopsapulce, kurā ietilpst advokāti, kas darbojas profesijā, un citu advokātu pārstāvji;

[..]

3) disciplinārtiesa;

3a) par disciplinārlietām atbildīgā amatpersona;

[..].”

15 Šī paša likuma 40. pantā ir noteikts:

“Vietējās advokātu kolēģijas kopsapulces pilnvaras:

[..]

2) ievēlēt priekšsēdētāju, disciplinārtiesas priekšsēdētāju, par disciplinārlietām atbildīgo amatpersonu, [..] kā arī disciplinārtiesas locekļus un vietniekus [..];

[..].”

16 Saskaņā ar Advokatūras likuma 51. pantu:

“1. Disciplinārtiesas sastāvā ir priekšsēdētājs, priekšsēdētāja vietnieks, locekļi un vietnieki.

2. Disciplinārtiesas izskata lietas trīs tiesnešu sastāvā.”

17 Šī likuma 58. pantā ir noteikts:

“Augstākās advokatūras padomes kompetencē ir:

[..]

13) apturēt funkciju izpildes tiesības par pamatpienākumu pārkāpumiem, ko pieļāvuši vietējo advokātu kolēģiju struktūru un advokātu apvienību struktūru atsevišķi locekļi, izņemot disciplinārtiesu locekļus, un iesniegt pieteikumu kompetentajām iestādēm par viņu atsaukšanu;

[..].”

18 Minētā likuma 80. pantā ir precizēts:

“Advokāti [..] ir saucami pie disciplinārās atbildības par rīcību, kas ir pretēja likumam, ētikas principiem vai profesijas cieņai, vai par amata pienākumu pārkāpumiem [..].”

19 Saskaņā ar šī likuma 81. panta 1. punktu:

“Disciplinārsodi ir šādi:

- 1) brīdinājums;
- 2) rājiens;
- 3) naudas sods;
- 4) tiesību veikt profesionālo darbību apturēšana uz laiku no trim mēnešiem līdz pieciem gadiem;
- 5) (*atcelts*)
- 6) izslēgšana no advokātu kolēģijas.”

20 Advokatūras likuma 82. panta 2. punktā ir noteikts:

“Izslēgšana no advokatūras nozīmē, ka persona tiek svītrotā no advokātu reģistra un tai nav tiesību pieteikties atkārtotai reģistrācijai šajā reģistrā desmit gadu laikā no dienas, kad lēmums par izslēgšanu no advokatūras ir kļuvis galīgs.”

21 Šā likuma 88.a panta 1. un 4. punktā ir norādīts:

“1. Lēmumus un rīkojumus, ar kuriem izbeidz disciplinārlietu, kopā ar to pamatojumu paziņo lietas dalībniekiem, kā arī tieslietu ministram.

[..]

4. Procesa puses un tieslietu ministrs ir tiesīgi pārsūdzēt lēmumus un rīkojumus par disciplinārlietas izbeigšanu 14 dienu laikā no dienas, kad ir izsniegts lēmuma vai rīkojuma noraksts kopā ar pamatojumu un norādēm par pārsūdzības iesniegšanas termiņu un veidu.”

22 Saskaņā ar minētā likuma 89. panta 1. punktu:

“Disciplinārtiesa ir neatkarīga savos nolēmumos.”

23 Šī paša likuma 91. panta 2. un 3. punktā ir paredzēts:

“2. Advokātu kolēģijas disciplinārtiesa skata visas lietas kā pirmās instances tiesa, izņemot [..] lietas, kurās tiek skatīta par disciplinārlietām atbildīgās amatpersonas lēmuma neierosināt disciplinārlietu vai izbeigt disciplinārlietu pārsūdzība.

3. Augstākā disciplinārtiesa izskata šādas lietas:

- 1) kā otrās instances tiesa izskata lietas, ko pirmajā instancē ir izskatījusi advokātu kolēģijas disciplinārtiesa;

[..].”

24 Advokatūras likuma 91.a panta 1. punkts ir formulēts šādi:

“Lietas dalībnieki, tieslietu ministrs, ombuds un Valsts advokatūras augstākās padomes priekšsēdētājs var iesniegt kasācijas sūdzību [*Sąd Najwyższy* (Augstākā tiesa)] par nolēmumiem, ko otrajā instancē pieņēmusi Augstākā disciplinārtiesa.”

25 Šā likuma 91.b pantā ir noteikts:

“Kasācijas sūdzību var iesniegt par acīmredzamu tiesību pārkāpumu, kā arī acīmredzami nesamērīgu disciplinārsodu.”

26 Minētā likuma 91.c pantā ir precizēts:

“Kasācijas sūdzību iesniedz [*Sąd Najwyższy* (Augstākā tiesa)] ar Augstākās disciplinārtiesas starpniecību 30 dienu laikā no nolēmuma, kopā ar pamatojumu, paziņošanas.”

27 Advokatūras likuma 95.n pantā ir noteikts:

“Jomās, kas netiek reglamentētas ar šo likumu, disciplinārlietām attiecīgi piemēro šādas tiesību normas:

1) *Kodeks postępowania karnego* (Kriminālprocesa kodekss);

[..].”

Kriminālprocesa kodekss

28 Saskaņā ar Kriminālprocesa kodeksa 100. panta 8. punktu:

“Pēc nolēmuma un rīkojuma pasludināšanas vai izdošanas tiesvedības dalībniekiem sniedz norādes par viņu tiesībām iesniegt pārsūdzību un par pārsūdzēšanas termiņu un veidu vai to, ka nolēmums vai rīkojums nav pārsūdzams.”

29 Šī kodeksa 521. pantā ir paredzēts:

“[*Prokurator Generalny* (ģenerālprokurors)], kā arī [*Rzecznik Praw Obywatelskich* (ombuds)] var iesniegt kasācijas sūdzību par jebkuru tiesas galīgo nolēmumu, ar ko izbeidz tiesvedību.”

30 Minētā kodeksa 525. pantā ir noteikts:

“1. Prasītājs ar apelācijas tiesas starpniecību iesniedz kasācijas sūdzību [*Sąd Najwyższy* (Augstākā tiesa)].

2. Gadījumā, kas minēts 521. pantā, kasācijas sūdzība tiek iesniegta tieši [*Sąd Najwyższy* (Augstākā tiesa)].”

Prokuratūras likums

- 31 *Ustawa z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze* (2016. gada 28. janvāra Prokuratūras likums) (2016. gada *Dz. U.*, 177. pozīcija), 1. panta 2. punktā ir noteikts:

“Ģenerālprokurors ir prokuratūras augstākā instance. Ģenerālprokurora pienākumus pilda tieslietu ministrs. [..]”

Likums par Augstāko tiesu

- 32 Saskaņā ar *ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym* (2017. gada 8. decembra Likums par Augstāko tiesu) (2018. gada *Dz. U.*, 5. pozīcija) *Sąd Najwyższy* (Augstākā tiesa) sastāv no dažādām palātām, tostarp no Krimināllietu palātas un Disciplinārlietu palātas.
- 33 Saskaņā ar šī likuma 24. pantu *Sąd Najwyższy* (Augstākā tiesa) Krimināllietu palātas kompetencē tostarp ietilpst lietas, kas tiek izskatītas, ņemot vērā Kriminālprocesa kodeksu, un citas lietas, kurām ir piemērojamas šī kodeksa normas.
- 34 Saskaņā ar minētā likuma 27. panta 1. punkta 1) apakšpunkta b) punkta pirmo ievilkumu *Sąd Najwyższy* (Augstākā tiesa) Disciplinārlietu palātas kompetencē tostarp ietilpst lietas par disciplinārlietām, kas tiek veiktas saskaņā ar Advokatūras likumu.

Sąd Najwyższy (Augstākā tiesa) Krimināllietu palātas un Disciplinārlietu palātas judikatūra

- 35 *Sąd Najwyższy* (Augstākā tiesa) Krimināllietu palāta, kā arī doktrīna līdz šim ir ieņēmušas nostāju, ka ģenerālprokurors un ombuds nav tiesīgi iesniegt pārsūdzību par advokātu kolēģijas disciplinārtiesas spriedumiem, ar kuriem par disciplinārlietām atbildīgās amatpersonas lēmums neuzsākt disciplinārlietu ir atstāts negrozīts. Minētā tiesa šajā ziņā uzskata, ka Advokatūras likums pilnībā reglamentē kasācijas sūdzības pieņemamību un ka saskaņā ar šī likuma 95.n pantu Kriminālprocesa kodeksa 521. pants līdz ar to nav piemērojams.
- 36 Tomēr 2019. gada 27. novembrī pasludinātajā spriedumā *Sąd Najwyższy* (Augstākā tiesa) Disciplinārlietu palāta ieņēma pretēju nostāju, uzskatot, ka attiecībā uz šādiem advokātu kolēģijas disciplinārtiesas nolēmumiem ir piemērojams Kriminālprocesa kodeksa 521. pants, un līdz ar to atzīstot par pieņemamu kasācijas sūdzību, ko ģenerālprokurors bija iesniedzis par *Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Advokātu kolēģijas disciplinārtiesas Varšavā, Polija) rīkojumu, ar kuru par disciplinārlietām atbildīgās amatpersonas pieņemtais lēmums izbeigt disciplinārlietu pret advokātu ir atstāts negrozīts.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 37 Ar 2017. gada 20. jūlija vēstuli *Prokurator Krajowy – Pierwszy Zastępca Prokuratora Generalnego* (Valsts prokurors – ģenerālprokurora pirmais vietnieks, Polija) (turpmāk tekstā – “valsts prokurors”) lūdza *Rzecznik Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Advokātu kolēģijas Varšavā par disciplinārlietām atbildīgā amatpersona, Polija) (turpmāk tekstā – “disciplinārlietu amatpersona”) uzsākt disciplinārlietu pret R. G., pamatojoties uz to, ka viņš ar noteiktiem publiskiem paziņojumiem esot pārkāpis advokātu vārda brīvības robežas un esot pieļāvis disciplinārpārkāpumu to draudu dēļ, kuri šajos paziņojumos esot veltīti tieslietu ministram.

- 38 Ar 2017. gada 7. novembra lēmumu disciplinārlietu amatpersona atteicās uzsākt šo disciplinārlietu. Pēc tam, kad valsts prokurors iesniedza pārsūdzību, šis lēmums tika atcelts ar *Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Advokātu kolēģijas disciplinārtiesa Varšavā) 2018. gada 23. maija rīkojumu, kā rezultātā lieta tika nodota disciplinārlietu amatpersonai jaunai izskatīšanai. Ar 2018. gada 18. jūnija lēmumu pēdējais minētais uzsāka disciplinārlietu attiecībā uz R. G., kas tika pabeigta ar 2018. gada 28. novembra lēmumu, kurā minētā amatpersona secināja, ka attiecīgā persona nav pieļāvusi disciplinārpārkāpumu. Pēc tieslietu ministra un valsts prokurora iesniegtajām pārsūdzībām *Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Advokātu kolēģijas disciplinārtiesa Varšavā) 2019. gada 13. jūnijā atcēla šo disciplinārlietu amatpersonas lēmumu un vēlreiz nodeva tai lietu jaunai izskatīšanai.
- 39 Ar 2019. gada 8. augusta lēmumu disciplinārlietu amatpersona no jauna izbeidza disciplinārlietu pēc tam, kad bija konstatējusi, ka R. G. rīcībā nav saskatāms disciplinārpārkāpuma sastāvs. *Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Advokātu kolēģijas disciplinārtiesa Varšavā) šobrīd izskata tieslietu ministra pārsūdzību par šo pēdējo minēto lēmumu.
- 40 Šajā kontekstā *Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Advokātu kolēģijas disciplinārtiesa Varšavā) vispirms norāda, ka tā uzskata, ka ir izpildīti visi prasītie nosacījumi, lai to varētu uzskatīt par tiesu LESD 267. panta izpratnē, un tādējādi tai ir tiesības vērsties Tiesā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu.
- 41 *Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Advokātu kolēģijas disciplinārtiesa Varšavā) vispirms vēlas noskaidrot, vai Hartas 47. pants ir piemērojams tādas procedūras kontekstā kā tā, kas ir pamatlietā. Pēc šīs disciplinārtiesas domām, tā tas būtu gadījumā, ja būtu uzskatāms, ka uz šo procedūru attiecas iekļaušanas advokātu sarakstā režīms, proti, kā norāda minētā disciplinārtiesa – atļauju sistēma Direktīvas 2006/123 4. panta 6. punkta un tās III nodaļas izpratnē, jo minētās procedūras rezultātā attiecīgā gadījumā konkrētais advokāts var tikt izslēgts no advokātu kolēģijas un šādā gadījumā – tikt svītrots no advokātu saraksta. Proti, šāda svītrošana no saraksta esot atļaujas atsauksana šīs direktīvas 10. panta 6. punkta izpratnē.
- 42 Vēl – gadījumā, ja Hartas 47. pants tādējādi būtu piemērojams pamatlīetas kontekstā, *Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Advokātu kolēģijas disciplinārtiesa Varšavā) no dažādiem aspektiem jautā par šīs tiesību normas interpretāciju.
- 43 Pirmkārt, minētā disciplinārtiesa norāda, ka, pieņemot, ka pārsūdzība par nolēmumu, kas tai ir jāpieņem pamatlietā, būtu pieņemama, tad atbilstoši Likuma par Augstāko tiesu 27. panta 1. punkta 1) apakšpunkta b) punkta pirmajam ievilkumam kompetentā struktūra šīs pārsūdzības izskatīšanai būtu *Sąd Najwyższy* (Augstākā tiesa) Disciplinārlietu palāta. Tomēr no šīs tiesas 2019. gada 5. decembra sprieduma, kas pasludināts pēc 2019. gada 19. novembra sprieduma A. K. u.c. (Augstākās tiesas Disciplinārlietu palātas neatkarība) (C-585/18, C-624/18 un C-625/18, EU:C:2019:982), izrietot, ka minētā palāta nav neatkarīga un objektīva tiesa Hartas 47. panta izpratnē.
- 44 Šādos apstākļos *Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Advokātu kolēģijas disciplinārtiesa Varšavā), kurai, pieņemot nolēmumu pamatlietā, būs jāinformē puses par iespēju pārsūdzēt šo nolēmumu, vēlas uzzināt, vai tai šajā gadījumā būs pienākums nepiemērot Likuma par Augstāko tiesu 27. panta 1. punkta 1) apakšpunkta b) punkta pirmo ievilkumu un līdz ar to informēt minētās puses par iespēju iesniegt pārsūdzību *Sąd Najwyższy* (Augstākā tiesa)

Kriminālietu palātā. Tāpat – gadījumā, ja šāda pārsūdzība patiešām tiktu iesniegta, šī disciplinārtiesa vēlas uzzināt, vai tai būs pienākums nodot šo pārsūdzību minētajai Kriminālietu palātai, nevis *Sąd Najwyższy* (Augstākā tiesa) Disciplinārlietu palātai.

- 45 Otrkārt, *Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Advokātu kolēģijas disciplinārtiesa Varšavā) jautā, vai tad, kad tai būs jāinformē puses par to, vai ir pārsūdzēts nolēmums, kas tai būs jāpieņem, tai attiecīgā gadījumā būs pienākums neņemt vērā šī sprieduma 36. punktā minēto *Sąd Najwyższy* (Augstākā tiesa) Disciplinārlietu palātas judikatūru, saskaņā ar kuru tādās lietās kā tā, kas tiek izskatīta pamatlietā, ģenerālprokurora pārsūdzība ir pieņemama, un šajā ziņā ir jāņem vērā minētās tiesas Kriminālietu palātas pastāvīgā judikatūra, kas minēta šī sprieduma 35. punktā, saskaņā ar kuru šāda pārsūdzība ir izslēgta.
- 46 Treškārt, *Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Advokātu kolēģijas disciplinārtiesa Varšavā) norāda, ka tajā prasību ir cēlis tieslietu ministrs. Viens no faktoriem, kura dēļ iepriekš minētajā 2019. gada 5. decembra spriedumā *Sąd Najwyższy* (Augstākā tiesa) uzskatīja, ka šīs tiesas Disciplinārlietu palāta nav neatkarīga un objektīva tiesa, tieši esot bijis tas, ka šī palāta ir atkarīga no izpildvaras un tieslietu ministra ietekmes uz tās sastāvu. Ņemot vērā šos apstākļus, minētā disciplinārtiesa uzskata, ka – pat ja, ņemot vērā atbildes, ko Tiesa sniegs uz šā sprieduma 44. un 45. punktā uzdotajiem jautājumiem, būtu jālemj, ka šajā lietā pārsūdzība nav iespējama un ka iespējama pārsūdzība par šādas prasības noraidīšanu ir jānodod *Sąd Najwyższy* (Augstākā tiesa) Kriminālietu palātā, – paliks risks, ka šādu pārsūdzību, ko *Sąd Najwyższy* (Augstākā tiesa) Disciplinārlietu palātā ir iesniedzis tieslietu ministrs kā ģenerālprokurors, pēdējā minētā palāta uzskatīs par pieņemamu un izskatīs. Šādos apstākļos minētā disciplinārtiesa šaubās par to, vai, lai novērstu šādu iespējamību, tai, iespējams, ir pamats neizskatīt tajā pašlaik iesniegto pārsūdzību.
- 47 Šajos apstākļos *Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Advokātu kolēģijas disciplinārtiesa Varšavā) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai Direktīvas [2006/123] III nodaļas noteikumi, tostarp tās 10. panta 6. punkts, ir piemērojami tiesvedībās par advokātu kolēģijā reģistrētu [Polijas] advokātu un ārvalstu advokātu disciplināro atbildību, kurās [Polijas] advokātam tostarp var piemērot naudas sodu, apturēt tā profesionālo darbību vai izslēgt no advokātu kolēģijas un ārvalstu advokātam tostarp var piemērot naudas sodu, apturēt tā tiesības sniegt juridisko palīdzību Polijas Republikā vai aizliegt tam sniegt juridisko palīdzību Polijas Republikā? Apstiprinošas atbildes gadījumā – vai iepriekš minētajai tiesvedībai, kura tiek izskatīta advokātu kolēģijas tiesās lietās, kurās šo tiesu nolēmumus nevar pārsūdzēt valsts tiesās vai kurās šādiem nolēmumiem ir paredzēta tikai ārkārtas pārsūdzība, proti, kasācijas sūdzība *Sąd Najwyższy* (Augstākā tiesa), ir piemērojami [Hartas], tostarp tās 47. panta, noteikumi, arī lietās, kuru visi būtiskie elementi ir saistīti ar vienu vienīgu dalībvalsti?
- 2) Vai lietā, kurā – pirmajā jautājumā norādītajā tiesvedībā – atbilstīgi spēkā esošajiem valsts tiesību aktiem iestāde, kā kompetencē ir izskatīt kasācijas sūdzību par advokātu kolēģijas disciplinārtiesas spriedumu vai rīkojumu, vai sūdzību par atteikumu pieņemt šādu kasācijas sūdzību, ir tā iestāde, kura saskaņā ar iesniedzējtiesas nostāju, kas atbilst *Sąd Najwyższy* (Augstākā tiesa) novērtējumam, kuru tā paudusi 2019. gada 5. decembra spriedumā [..], nav neatkarīga un objektīva tiesa Hartas 47. panta nozīmē, būtu jāatstāj nepiemērotas valsts tiesību normas, ar ko tiek noteikta šādas iestādes kompetence, un advokātu kolēģijas disciplinārtiesas pienākums ir nodot šādu kasācijas sūdzību vai sūdzību tādai tiesas struktūrai, kurai būtu šāda kompetence, ja minētajās tiesību normās tas nebūtu bijis liegts?

- 3) Vai lietā, kurā – pirmajā jautājumā norādītajā tiesvedībā – kasācijas sūdzību par advokātu kolēģijas disciplinārtiesas spriedumu vai rīkojumu saskaņā ar šīs tiesas nostāju nevar iesniegt ne ģenerālprokurors, ne ombuds un šī nostāja:
- a) ir pretrunā nostājai, ko 2019. gada 27. novembra rezolūcijā [...] septiņu tiesnešu sastāvā paudusi *Sąd Najwyższy* (Augstākā tiesa) Disciplinārlietu palāta, t.i., struktūra, kurai saskaņā ar spēkā esošiem valsts tiesību aktiem ir kompetence izskatīt sūdzību par atteikumu pieņemt kasācijas sūdzību, bet kura atbilstīgi advokātu kolēģijas disciplinārtiesas nostājai, kas atbilst *Sąd Najwyższy* (Augstākā tiesa) novērtējumam, kuru tā paudusi 2019. gada 5. decembra spriedumā [...], nav neatkarīga un objektīva tiesa Hartas 47. panta izpratnē;
  - b) atbilst nostājai, ko iepriekš paudusi *Sąd Najwyższy* (Augstākā tiesa) Krimināllietu palāta, t.i., tiesu struktūra, kurai būtu kompetence izskatīt šādu sūdzību, ja vien minētajās tiesību normās tas nebūtu bijis liegts,

advokātu kolēģijas disciplinārtiesas var (vai tai ir pienākums) neņemt vērā *Sąd Najwyższy* (Augstākā tiesa) Disciplinārlietu palātas pausto nostāju?

- 4) Ja lietā, kura ir minēta trešajā jautājumā, advokātu kolēģijas disciplinārtiesai izskatīšanai tika nodota tieslietu ministra pārsūdzība, bet:
- a) viens no faktoriem, kuri saskaņā ar *Sąd Najwyższy* (Augstākā tiesa) nostāju, ko tā ir paudusi 2019. gada 5. decembra spriedumā [...], kā arī atbilstīgi advokātu disciplinārtiesas nostājai pamato pieņēmumu, ka *Sąd Najwyższy* (Augstākā tiesa) Disciplinārlietu palāta, t.i., struktūra, kas minēta trešā jautājuma a) daļā, nav neatkarīga un objektīva tiesa Hartas 47. panta izpratnē, ir izpildvaras, tostarp tieslietu ministra, ietekme uz tās sastāvu;
  - b) ģenerālprokurora funkcijas, kurš saskaņā ar nostāju, ko ir paudusi *Sąd Najwyższy* (Augstākā tiesa) Disciplinārlietu palāta, t.i., trešā jautājuma a) daļā minētā struktūra, būtu tiesīgs iesniegt kasācijas sūdzību par apelācijas tiesvedībā pieņemtu nolēmumu, bet kuram saskaņā ar nostāju, ko ir paudusi *Sąd Najwyższy* (Augstākā tiesa) Krimināllietu palāta, t.i., trešā jautājuma b) daļā minētā struktūra, kā arī saskaņā ar advokātu disciplinārtiesas nostāju nav šādu pilnvaru, atbilstīgi tiesību aktiem pilda tieslietu ministrs,

advokātu disciplinārtiesai ir jāatstāj šī pārsūdzība bez izskatīšanas, ja tikai šādā veidā tā var nodrošināt tiesvedības atbilstmi Hartas 47. pantam, jo īpaši – tādējādi nepieļaujot, ka šajā tiesvedībā iejaucas struktūra, kura nav neatkarīga un objektīva tiesa minētās tiesību normas izpratnē?”

Par lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību

- 48 Valsts prokurors un Polijas valdība uzskata, ka šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir nepieņemams, jo *Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Advokātu kolēģijas disciplinārtiesas Varšavā) neesot tiesa LESD 267. panta izpratnē.
- 49 Šajā ziņā Polijas valdība norāda, pirmām kārtām, ka saskaņā ar Polijas Konstitūcijas 17. panta 1. punktu šādas disciplinārtiesas uzdevums ir nodrošināt pienācīgu advokāta profesijas praktizēšanu, lemjot par attiecīgo personu rīcības atbilstību ētikas normām, nevis spriest tiesu Polijas Republikas vārdā kā tiesai Konstitūcijas 179. panta izpratnē.
- 50 Otrām kārtām, minētā disciplinārtiesas neatbilstot neatkarības nosacījumam, kas prasīts saskaņā ar Tiesas judikatūru. Pirmkārt, tā kā šāda iestāde Polijas Konstitūcijas izpratnē nav tiesa, uz to arī neattiecoties neatkarības garantijas, kas Konstitūcijā paredzētas tikai attiecībā uz tiesām.

- 51 Otrkārt, šī pati disciplinārtiesa neesot pasargāta no netiešas ārējas ietekmes, kas varētu ievirzīt tās lēmumus, jo tās locekļus ievēl vietējā advokātu kolēģijas kopsapulcē saskaņā ar Advokatūras likuma 40. panta 2. punktu, un tādēļ šie locekļi izskata disciplinārlietas, kas attiecas uz kolēģiem, ar kuru atbalstu viņi tika ievēlēti un kuri vēlāk viņu mandātu var vairākkārt pagarināt.
- 52 Treškārt, šos pašus locekļus, kā tas izriet no Advokatūras likuma 11. panta 4. punkta, pirms viņu pilnvaru termiņa beigām varot atsaukt institūcija, kas viņus ievēlējusi, tādējādi uz viņiem neattiecoties neatceļamības garantija.
- 53 Savukārt valsts prokurors uzskata, ka iestādes kvalificēšana par tiesu LESD 267. panta izpratnē ir jāveic, ņemot vērā visus konkrētās lietas apstākļus, tostarp attiecīgā procesa priekšmetu, kā arī attiecīgās struktūras nostāju un funkcijas valsts tiesību sistēmā. Tādējādi profesionālās disciplinārtiesas varot uzskatīt par šādām tiesām tikai ar nosacījumu, ka tās pilda valstij piekritošas funkcijas un it īpaši pienākumu lemt par tiesībām veikt profesionālu darbību. Taču, ņemot vērā pamatlietas priekšmetu un pašreizējo disciplinārlietas stadiju, šajā gadījumā tā tas neesot *Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Advokātu kolēģijas disciplinārtiesa Varšavā) gadījumā. Tā kā disciplinārlietu amatpersona nav pieņēmusi lēmumu, ar kuru R. G. būtu pārņemts disciplinārpārskatums, šai disciplinārtiesai neesot jālemj ne par uz sacīkstes principu balstītu strīdu par attiecīgās personas disciplināro atbildību, nedz arī tātad par viņa tiesībām veikt profesionālo darbību, bet tai vienīgi jāpārbauda šis amatpersonas lēmuma izbeigt disciplinārlietu pamatotība.
- 54 Šajā ziņā no Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka, lai izvērtētu, vai iesniedzēj institūciju var kvalificēt par “tiesu” LESD 267. panta izpratnē un vai tādēļ atbilstoši šai tiesību normai būtu pieņemams tās Tiesai iesniegtais lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, Tiesa ņem vērā virkni aspektu, piemēram, vai iestāde ir izveidota ar likumu, vai tā ir pastāvīga, vai tās pieņemtie nolēmumi ir saistoši, vai procedūra tajā notiek atbilstoši sacīkstes principam, vai tā piemēro tiesību normas, kā arī – vai tā ir neatkarīga (spriedums, 2020. gada 21. janvāris, *Banco de Santander*, C-274/14, EU:C:2020:17, 51. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 55 Tomēr attiecībā uz to, vai process iesniedzējtiesā ir balstīts uz sacīkstes principu, ir jānorāda, ka LESD 267. pantā vēršanās Tiesā nav tam pakārtota. Turpretī no šīs tiesību normas izriet, ka valsts tiesām ir tiesības vērsties Tiesā tikai tad, ja tās izskata strīdu un ja tām ir jālemj tiesvedībā, kuras beigās tiks pieņemts lēmums, kam piemīt tiesas nolēmuma raksturs (spriedumi, 2008. gada 16. decembris, *Cartesio*, C-210/06, EU:C:2008:723, 56. punkts, un 2020. gada 16. jūlijs, *Governo della Repubblica italiana* (Itālijas miertiesnešu statuss), C-658/18, EU:C:2020:572, 63. punkts).
- 56 Šajā gadījumā vispirms jau šķiet, ka nav strīda par to, ka, ņemot vērā *Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Advokātu kolēģijas disciplinārtiesa Varšavā) norādītās Advokatūras likuma normas, šī struktūra atbilst kritērijiem par izveidošanu atbilstoši likumam, tās pastāvīgumu, tās pieņemto nolēmumu saistošo raksturu un to, ka tā piemēro tiesību normas.
- 57 Turpinājumā, attiecībā uz valsts prokurora paustajām šaubām par *Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Advokātu kolēģijas disciplinārtiesa Varšavā) funkciju pamatlietas kontekstā ir jākonstatē, ka šai struktūrai ir jāizskata tajā iesniegtais strīds, lemjot procesā, kura noslēgumā ir paredzēts pieņemt lēmumu, kam piemīt tiesas nolēmuma raksturs šī sprieduma 55. punktā atgādinātās judikatūras izpratnē.

- 58 Proti, no paziņojumiem iesniedzējtiesas lēmumā par lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu iesniegšanu izriet, ka minētajā disciplinārtiesā ir iesniegta tieslietu ministra pārsūdzība par lēmumu, ar kuru disciplinārlietu amatpersona ir nolēmusi izbeigt pret advokātu uzsāktu disciplinārlietu, un ka šādas pārsūdzības rezultātā šī disciplinārtiesā var atcelt šo lēmumu un šādā gadījumā nosūtīt lietu šai disciplinārlietu amatpersonai, lai tā no jauna izskatītu lietas materiālus.
- 59 No Tiesas judikatūras izriet, ka apstākļi, kādos Tiesa pilda savu funkciju prejudiciālo jautājumu jomā, nav atkarīgi no valsts tiesās ierosināto tiesvedību rakstura un mērķa. LESD 267. pantā ir atsauce uz nolēmumu, kas ir jāpieņem valsts tiesai, neparedzot īpašu kārtību atkarībā no tā rakstura (spriedums, 2021. gada 6. oktobris, W.Ž. (Augstākās tiesas ārkārtas kontroles un publisko lietu palāta – Iecelšana), C-487/19, EU:C:2021:798, 83. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 60 Visbeidzot, attiecībā uz Polijas valdības izvirzītajiem argumentiem ir jānorāda, pirmām kārtām, ka tas, ka Advokātu kolēģijas disciplinārtiesas nav tiesas Polijas Konstitūcijas 179. panta izpratnē, neļauj izslēgt, ka šādām struktūrām varētu būt “tiesas” statuss LESD 267. panta izpratnē. Kā izriet no pastāvīgās judikatūras, jautājums par to, vai struktūra ir tiesa šīs Savienības tiesību normas izpratnē, ir jautājums, uz kuru attiecas vienīgi Savienības tiesības (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 21. janvāris, *Banco de Santander*, C-274/14, EU:C:2020:17, 51. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 61 Turklāt Tiesai jau vairākkārt ir nācies nospriest, ka profesionālas organizācijas, it īpaši tās, kurām ir kompetence attiecībā uz advokātiem, var būt tiesas LESD 267. panta izpratnē, ciktāl šīs organizācijas atbilst šī sprieduma 54. un 55. punktā atgādinātajā judikatūrā noteiktajām prasībām (skat. it īpaši spriedumus, 2010. gada 22. decembris, *Koller*, C-118/09, EU:C:2010:805, 22. un 23. punkts, kā arī 2014. gada 17. jūlijs, *Torresi*, C-58/13 un C-59/13, EU:C:2014:2088, 17., 19. un 30. punkts).
- 62 Otrām kārtām, attiecībā uz nosacījumu par iestādes, kas iesniedz lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, neatkarību ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru šis nosacījums ir būtisks tiesu sadarbības sistēmas, ko iemieso LESD 267. pantā paredzētais prejudiciāla nolēmuma tiesvedības mehānisms, pienācīgai darbībai, un šo mehānismu var iedarbināt vienīgi instance, kurai ir uzticēts piemērot Savienības tiesības un kura tostarp atbilst šim neatkarības kritērijam (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 21. janvāris, *Banco de Santander*, C-274/14, EU:C:2020:17, 56. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 63 Saskaņā ar Tiesas judikatūru “neatkarības” jēdziens ietver divus aspektus. Pirmais aspekts – ārējais – ietver prasību, lai attiecīgā struktūra pildītu savas funkcijas pilnīgi autonomi, nebūdamā pakļauta nekādai hierarhiskai saiknei vai subordinācijai attiecībā pret kādu citu subjektu un nesaņemot jebkādas izcelsmes rīkojumus vai instrukcijas, tādējādi būdamā aizsargāta pret ārēju iejaukšanos vai spiedienu, kas var apdraudēt tās locekļu spriešanas neatkarību un ietekmēt viņu lēmumus (spriedumi, 2019. gada 19. novembris, A. K. u.c. (Augstākās tiesas Disciplinārlietu palātas neatkarība), C-585/18, C-624/18 un C-625/18, EU:C:2019:982, 121. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2020. gada 21. janvāris, *Banco de Santander*, C-274/14, EU:C:2020:17, 57. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 64 Otrais aspekts – iekšējais – ir saistīts ar neitralitātes jēdzienu un attiecas uz to, ka tiek saglabāta vienāda distance attiecībā pret strīda dalībniekiem un to attiecīgajām interesēm saistībā ar strīda priekšmetu. Šī aspekta ietvaros ir jāievēro objektivitāte un, izņemot stingru tiesību normu piemērošanu, ir jābūt absolūtai neieinteresētībai strīda atrisinājumā (spriedumi, 2019. gada

19. novembris, A. K. u.c. (Augstākās tiesas Disciplinārlietu palātas neatkarība), C-585/18, C-624/18 un C-625/18, EU:C:2019:982, 122. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2020. gada 21. janvāris, *Banco de Santander*, C-274/14, EU:C:2020:17, 61. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 65 Šādām neatkarības un objektivitātes garantijām ir nepieciešams, lai pastāvētu tiesību normas, it īpaši attiecībā uz tiesas sastāvu, iecelšanu, pilnvaru ilgumu, kā arī tās locekļu atturēšanās, noraidīšanas un atsaukšanas iemesliem, lai kļiedētu indivīdos jebkādas pamatotas šaubas par minētās tiesas ārēju ietekmējamību un tās neitralitāti attiecībā uz tajā izvērtējamajām interesēm (spriedumi, 2019. gada 19. novembris, A. K. u.c. (Augstākās tiesas Disciplinārlietu palātas neatkarība), C-585/18, C-624/18 un C-625/18, EU:C:2019:982, 123. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2020. gada 21. janvāris, *Banco de Santander*, C-274/14, EU:C:2020:17, 63. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 66 Konkrētāk, šai būtiskajai tiesnešu brīvībai no jebkādas ārējas ietekmes vai spiediena – kā Tiesa ir vairākkārt atgādinājusi – ir nepieciešamas tādas noteiktas garantijas kā neatceļamība, lai aizsargātu tos, kuriem ir dots uzdevums spriest tiesu (spriedumi, 2019. gada 24. jūnijs, Komisija/Polija (Augstākās tiesas neatkarība), C-619/18, EU:C:2019:531, 75. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2020. gada 21. janvāris, *Banco de Santander*, C-274/14, EU:C:2020:17, 58. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 67 Tiesa ir arī nospriedusi, ka šā sprieduma 65. punktā minētajiem noteikumiem it īpaši ir jāļauj izslēgt ne tikai jebkādu tiešu ietekmi, kas izpaužas norāžu veidā, bet arī netiešāku ietekmi, kas varētu ievirzīt attiecīgo tiesnešu lēmumus (spriedums, 2019. gada 19. novembris, A. K. u.c. (Augstākās tiesas Disciplinārlietu palātas neatkarība), C-585/18, C-624/18 un C-625/18, EU:C:2019:982, 125. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 68 Attiecībā uz *Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Advokātu kolēģijas disciplinārtiesā Varšavā) ir jānorāda, pirmkārt, ka advokātu kolēģijas disciplinārtiesas – kā tas ir paredzēts Advokatūras likuma 89. pantā – skata disciplinārlietas “pilnīgi neatkarīgi”.
- 69 Otrkārt, nevar piekrist Polijas valdības apgalvojumam, ka apstākļi, ka šādas disciplinārtiesas locekļus ievēl attiecīgās advokātu kolēģijas reģistrā iekļauto advokātu kopsapulce, un fakts, ka šī pati kolēģija, iespējams, nākotnē var atkārtoti ievēlēt šos locekļus, radītu šaubas par minētās disciplinārtiesas spēju objektīvi izlemt tai iesniegtās disciplinārlietas.
- 70 Proti, ņemot vērā it īpaši vietējo advokātu kolēģijas disciplinārtiesu kolektīvo raksturu, darbības saistībā ar to locekļu ievēlēšanu vai atkārtotu ievēlēšanu, ko veic šīs advokātu kolēģijas reģistrā iekļauto advokātu kopsapulce, proti, Varšavas advokātu kolēģijas gadījumā – kā izriet no iesniedzējstādes sniegtajiem precizējumiem – aptuveni 5500 advokātu kopsapulce, nevar radīt šaubas par šādi ievēlēto locekļu neatkarību un objektivitāti, kad viņi tiek aicināti vispārējās interesēs skatīt lietu par advokātu profesijai piemērojamo ētikas normu iespējamo pārkāpumu, ko pieļāvis tas vai cits minētajā reģistrā iekļauts advokāts.
- 71 Treškārt, arī apstākļi, ka saskaņā ar Advokatūras likuma 11. panta 4. punkta formulējumu tajā ir paredzēts, ka kolēģijas struktūru un vietējo advokātu kolēģijas struktūru locekļus pirms pilnvaru termiņa beigām var atsaukt struktūra, kas viņus ir ievēlējusi, šajā gadījumā neliek apšaubīt *Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Advokātu kolēģijas disciplinārtiesā Varšavā) neatkarību.

- 72 Šajā ziņā, kā atgādina Polijas valdība, Tiesa attiecībā uz Spānijas *Tribunales Económico-Administrativos* (nodokļu pārsūdzības iestādes) ir nesen nospriedusi, ka šo iestāžu locekļu atcelšanas kārtība nebija noteikta ar īpašu tiesisko regulējumu, izmantojot skaidri noteiktas tiesību normas, bet ka uz to attiecās vienīgi vispārēji administratīvo tiesību noteikumi un it īpaši civildienesta darbinieku pamatnoteikumi, līdz ar to minēto locekļu atsaukšana nebija ierobežota tikai ar ārkārtas gadījumiem – kā to prasa tiesnešu neatceļamības princips –, kuros pastāv attaisnojoši un primāri iemesli, kas pamato šādu pasākumu veikšanu. Tiesa no tā secināja, ka attiecīgā valsts tiesību akti negarantēja, ka šo iestāžu locekļi ir pasargāti no ārēja spiediena, kas ļauj šaubīties par viņu neatkarību, un ka šāda sistēma it īpaši nevar radīt efektīvu šķērslī nepienācīgam izpildvaras spiedienam attiecībā uz tām, līdz ar to minētās iestādes nevar uzskatīt par tiesām LESD 267. panta izpratnē (spriedums, 2020. gada 21. janvāris, *Banco de Santander*, C-274/14, EU:C:2020:17, 66.–69. punkts).
- 73 Šajā gadījumā tomēr ir jānorāda, pirmkārt, ka tiesas spriešanas funkcija, kas ir piešķirta advokātu kolēģijas disciplinārtiesām, ir īpaši specializēta, jo tām būtībā ir jānodrošina, lai attiecīgās profesijas pārstāvji ievērotu ētikas normas, kas konkrēti ir pieņemtas nolūkā reglamentēt advokāta profesijas praktizēšanu, vajadzības gadījumā sodot tos locekļus, kuri pārkāpj šīs normas.
- 74 Šādā kontekstā tas, ka šādas disciplinārās struktūras locekļu iespējamā atsaukšana piekrīt attiecīgās profesionālās organizācijas iekšējai struktūrai, principā nevar radīt spiedienu vai jebkādu tiešu vai netiešu iejaukšanos, kuru radītu ārpus šīs profesionālās organizācijas esoša vara un kuras mērķis būtu ietekmēt šai disciplinārlietu iestādei uzticētā tiesas spriešanas uzdevuma izpildi.
- 75 Otrkārt, no precizējumiem, ko sniegusi *Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Advokātu kolēģijas disciplinārtiesā Varšavā), atbildot uz dažādiem Tiesas uzdotajiem jautājumiem, izriet, pirmām kārtām, ka, lai gan Advokatūras likuma 58. panta 13. punktā ir paredzēts, ka tikai advokātu kolēģijas Augstākā padome var lūgt kompetentajām iestādēm atsaukt advokātu kolēģijas struktūru locekļus, minētajā tiesību normā ir skaidri noteikts izņēmums no šī noteikuma attiecībā uz disciplinārlietu struktūru locekļiem. *Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Advokātu kolēģijas disciplinārtiesā Varšavā) uzskata, ka no tā izriet, ka advokātu kolēģijas Augstākā padome nevar iesniegt šādu lūgumu par disciplinārtiesas locekļa atsaukšanu pirms viņa pilnvaru termiņa beigām.
- 76 Otrām kārtām, no minētajiem precizējumiem izriet, ka Varšavas Advokātu kolēģijas kopsapulce nekad nav izmantojusi atsaukšanas pilnvaras, kuras, šķiet, tai ir piešķirtas ar Advokatūras likuma 11. panta 4. punktu, un ka šī tiesību norma ir jāuzskata par neiedarbīgu, ko turklāt apstiprinot arī fakts, ka Advokatūras reglamentā nav neviena noteikuma, kas precizētu materiāltiesiskos vai procesuālos nosacījumus, kuri ļautu konkrēti īstenot iespēju, kas šādi ir teorētiski sniegta minētajā tiesību normā.
- 77 Kā secinājumu 52. un 53. punktā ir norādījis ģenerālvokāts, no šiem dažādajiem precizējumiem tādējādi izriet, ka attiecībā uz iespēju atsaukt *Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Advokātu kolēģijas disciplinārtiesā Varšavā) locekļus Advokatūras likuma 11. panta 4. punkts ir palicis *armortu* un tam nav nekādas konkrētas iedarbības.
- 78 Treškārt, vēl ir jāprecizē, ka nešķiet, ka perspektīva vien, ka vietējās Advokātu kolēģijas kopsapulcei kā kolektīvai struktūrai, kas apvieno visus attiecīgās advokātu kolēģijas reģistrā iekļautos advokātus, proti, Varšavas advokātu kolēģijas gadījumā (kā jau tika norādīts) – aptuveni 5500 locekļus, vajadzības gadījumā varētu nākties īstenot atsaukšanas pilnvaras attiecībā uz kādu

no minētās advokātu kolēģijas disciplinārtiesas locekli, apstākļos pēc būtības un procesuālos apstākļos, kas šajā gadījumā vēl būtu jānoskaidro, varētu radīt būtiskas bažas par šāda locekļa vai pašas disciplinārtiesas – tai veicot tiesas spriešanas funkciju – neatkarības aizskārumu.

- 79 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, ir jākonstatē, ka *Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Advokātu kolēģijas disciplinārtiesas Varšavā) atbilst nosacījumiem, lai to varētu uzskatīt par tiesu LESD 267. panta izpratnē. No tā izriet, ka šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir pieņemams.

Par pirmo jautājumu

- 80 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2006/123 10. panta 6. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tā rezultātā Hartas 47. pants ir piemērojams pārsūdzības procedūrai, kuru valsts iestāde ir ierosinājusi advokātu kolēģijas disciplinārtiesā un kuras mērķis ir panākt tāda lēmuma atcelšanu, ar ko disciplinārlietu amatpersona ir izbeigusi izmeklēšanu attiecībā uz advokātu pēc tam, kad tā ir secinājusi, ka šis advokāts nav vainojams disciplinārpārkāpumā, un šī lēmuma atcelšanas gadījumā nosūtīt lietu atpakaļ šai disciplinārlietu amatpersonai.

Par pieņemamību

- 81 Polijas valdība šaubās par pirmā jautājuma pieņemamību, pamatojoties uz to, ka Direktīva 2006/123 pamatlietā neesot piemērojama. Šajā ziņā šī valdība norāda, pirmkārt, ka pamatlietā aplūkotajai situācijai ir pilnībā iekšējs raksturs, otrkārt, ka Direktīva 98/5 ir *lex specialis*, kas prevalē pār Direktīvu 2006/123, treškārt, ka tikai uz iekļaušanu advokātu sarakstā attiecas šajā direktīvā paredzētā atļauju sistēma un ka šāda iekļaušana vai svītrosana no saraksta neesot apstrīdēta pamatlietā un, ceturtkārt, ka, tā kā disciplinārlietas ir pielīdzināmas krimināllietām, tām – tāpat kā pēdējām minētajām – nebūtu jāietilpst minētās direktīvas piemērošanas jomā, kā tas ir paredzēts tās 1. panta 5. punktā.
- 82 Polijas valdība uzskata, ka arī Hartas 47. pants šajā gadījumā nav piemērojams, jo tādējādi nepastāv nekāda Savienības tiesību īstenošanas situācija Hartas 51. panta 1. punkta izpratnē un Eiropas Savienībai katrā ziņā nav kompetences attiecībā uz disciplinārlietām un tajās pieņemto lēmumu pārsūdzībām.
- 83 Tomēr šajos dažādajos aspektos ir jākonstatē, pirmām kārtām, ka Polijas valdības šādi izvirzītie argumenti būtībā attiecas uz Savienības tiesību normu, uz kurām attiecas pirmais jautājums, piemērošanas jomu un tvērumu, un līdz ar to arī interpretāciju. Šādi argumenti, kas attiecas uz uzdotā jautājuma būtību, tādējādi pēc definīcijas nevar izraisīt tā nepieņemamību (pēc analogijas skat. spriedumu, 2021. gada 2. marts, A.B. u.c. (Augstākās tiesas tiesnešu iecelšana – Pārsūdzība), C-824/18, EU:C:2021:153, 80. punkts).
- 84 Otrām kārtām, ir jānoraida arī iebildums par to, ka advokātiem piemērojamo noteikumu un procedūru disciplinārlietā pieņemšana ietilpstot dalībvalstu ekskluzīvajā kompetencē. Pieņemot, ka šāda ekskluzīva kompetence būtu pierādīta, tomēr – kā izriet no Tiesas pastāvīgās judikatūras – dalībvalstīm, īstenojot šādu kompetenci, ir jāievēro pienākumi, kas tām uzlikti Savienības tiesībās (pēc analogijas skat. spriedumu, 2019. gada 24. jūnijs, Komisija/Polija (Augstākās tiesas neatkarība), C-619/18, EU:C:2019:531, 52. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 85 Savukārt valsts prokurors norāda, ka pirmais jautājums tika uzdots tikai kā priekšnoteikums, lai formulētu otro līdz ceturto jautājumu. Tā kā šie trīs pārējie jautājumi paši par sevi esot nepieņemami, atbilde uz pirmo jautājumu nebūtu lietderīga pamatlietas atrisināšanai un tādējādi to nevarētu uzskatīt par nepieciešamu, lai iesniedzējtiesa varētu taisīt spriedumu LESD 267. panta izpratnē.
- 86 Šajā ziņā tomēr ir jākonstatē, ka pirmais jautājums attiecas uz grūtībām Savienības tiesību interpretācijā, kurām ir saistība ar pamatlietas priekšmetu, un ka turklāt – kā to ir uzsvērusi iesniedzējtiesa – tam ir iepriekšējs raksturs attiecībā pret pārējiem trim uzdotajiem jautājumiem. Šādos apstākļos Tiesa uzskata, ka pirmais jautājums ir jāizskata, ņemot vērā šajā ziņā loģisku secību, kādā iesniedzējtiesa tai ir uzdevusi dažādos jautājumus.
- 87 No visa iepriekš minētā izriet, ka pirmais jautājums ir pieņemams.

Par lietas būtību

- 88 Attiecībā uz Direktīvas 2006/123 piemērojamību kopumā un tās 10. panta 6. punkta piemērojamību, uz kuru konkrētāk attiecas pirmais jautājums, ir jāatgādina, pirmkārt, kā izriet no šīs direktīvas 33. apsvēruma, ka pakalpojumi, uz kuriem tā attiecas, tostarp ietver juridisko konsultāciju pakalpojumus. Turklāt saskaņā ar minētās direktīvas 4. panta 1. punktu šīs direktīvas nolūkos pakalpojums ir jebkāda pašnodarbināta saimnieciskā darbība, parasti par atlīdzību, kā minēts LESD 57. pantā. Līdz ar to ir skaidrs, ka advokātu sniegtie juridiskie pakalpojumi ietilpst šīs direktīvas materiālajā piemērošanas jomā.
- 89 Otrkārt, attiecībā uz iesniedzējtiesas pirmajā jautājumā uzsvērto apstākli, ka pamatlīta pirmšķietami attiecas uz pilnībā iekšēju situāciju, jo šķiet, ka minētā lieta nav saistīta ar situāciju, uz kuru attiecas advokātu brīvība veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvība, attiecīgi LESD 49.–55. un 56.–62. panta izpratnē, pietiek atgādināt, ka šāds apstāklis neizslēdz Direktīvas 2006/123 III nodaļas tiesību normu piemērojamību un tāad – arī tās 10. panta piemērojamību. Proti, no Tiesas judikatūras izriet, ka šīs III nodaļas noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka tie ir piemērojami arī situācijā, kad visi atbilstošie apstākļi ir saistīti tikai ar vienas dalībvalsts teritoriju (spriedums, 2018. gada 30. janvāris, X un *Visser*, C-360/15 un C-31/16, EU:C:2018:44, 110. punkts).
- 90 Treškārt, attiecībā uz Polijas valdības izvirzīto argumentu, ka Direktīvas 2006/123 noteikumu piemērojamība šajā lietā esot izslēgta tādēļ, ka Direktīvas 98/5 noteikumi ir pārāki pār tiem kā *lex specialis*, ir jāatgādina, ka Direktīvas 2006/123 3. panta 1. punktā ir tikai paredzēts, ka gadījumā, ja šīs direktīvas noteikumi ir pretrunā kāda cita Savienības tiesību akta noteikumam, kurā ir reglamentēti specifiskie aspekti piekļuvei pakalpojumu sniegšanas darbībai vai tās veikšanai konkrētajā nozarē, vai konkrētajiem profesijas pārstāvjiem, prevalē šī otrā tiesību akta noteikums, kas ir piemērojams šīm nozarēm vai konkrētajām profesijām.
- 91 Šajā ziņā ir jākonstatē, kā ģenerāladvokāts ir norādījis arī secinājumu 77., 78., 80. un 81. punktā, ka Direktīva 98/5 nav piemērojama attiecībā uz advokātu, kurš tāpat kā R. G., šķiet, nav ieguvis savu profesionālo kvalifikāciju dalībvalstī, kas nav Polijas Republika, nedz arī ir izmantojis LESD 49. pantā garantētās tiesības uz brīvību veikt uzņēmējdarbību, lai šajā pēdējā minētajā dalībvalstī reģistrētos kā advokāts. No tā izriet, ka tādā situācijā kā pamatlīetā starp šīs direktīvas un Direktīvas 98/5 normām nevar rasties nekāds konflikts Direktīvas 2006/123 3. panta 1. punkta izpratnē.

- 92 Tāpat – tā kā Direktīva 98/5 minētajā kontekstā nav piemērojama, Direktīvas 2006/123 9. panta 3. punktam, kurā ir paredzēts, ka tās III nodaļas 1. iedaļa nav piemērojama atļauju piešķiršanas sistēmu aspektiem, ko tieši vai netieši reglamentē citi Savienības tiesību akti, šajā gadījumā nav nekādas nozīmes.
- 93 Ceturtkārt, attiecībā uz Polijas valdības apgalvojumu, ka Direktīvas 2006/123 noteikumi disciplinārlietām pēc analogijas nav piemērojami tāpēc, ka šīs direktīvas 1. panta 5. punktā ar zināmiem nosacījumiem ir precizēts, ka netiek skartas dalībvalstu krimināltiesību normas, pietiek konstatēt, ka nekas šīs tiesību normas formulējumā neliecina par to, ka šādi izveidotais izņēmuma režīms attiecībā uz dalībvalstu krimināltiesību normām būtu attiecināms arī uz noteikumiem profesionālās disciplīnas jomā.
- 94 Šajā ziņā turklāt ir jānorāda, ka dažādas Direktīvas 2006/123 normas, gluži pretēji, apstiprina, ka noteikumus par disciplinārlietām nevar interpretēt pēc analogijas ar šīs direktīvas 1. panta 5. punktā paredzēto risinājumu attiecībā uz dalībvalstu krimināltiesību normām. Tādējādi, piemēram, jēdziens “prasība”, kam Direktīvā 2006/123 ir būtiska transversāla nozīme, it īpaši tās III nodaļas kontekstā, kā tas izriet no tās 14. un 15. panta, ir definēts šīs direktīvas 4. panta 7. punktā kā tāds, kurš ietver tostarp jebkuru pienākumu, aizliegumu, nosacījumu vai ierobežojumu, kas izriet no “profesionālo organizāciju noteikumiem”, kuri pieņemti, tām rīkojoties juridiski patstāvīgi.
- 95 Ņemot vērā visus iepriekš minētos precizējumus un, piektkārt, attiecībā uz iespējamo Direktīvas 2006/123 10. panta 6. punkta piemērojamību šajā gadījumā, ir jāatgādina, ka šajā tiesību normā ar nosaukumu “Nosacījumi atļaujas piešķiršanai” ir noteikts, ka visiem kompetento iestāžu lēmumiem, tostarp atļaujas atteikšanai vai atsaukšanai, ir jābūt pienācīgi pamatotiem un tie ir pārsūdzami tiesā vai citās pārsūdzības struktūrās.
- 96 Šajā ziņā ir jāuzsver, ka saskaņā ar Direktīvas 2006/123 4. panta 6. punktu atļauju piešķiršanas sistēma ir definēta kā jebkura procedūra, saskaņā ar kuru pakalpojumu sniedzējam vai pakalpojumu saņēmējam faktiski ir jāveic noteiktas darbības, lai no kompetentās iestādes saņemtu formālu lēmumu vai netiešu lēmumu attiecībā uz piekļuvi kādai pakalpojumu darbībai vai tās veikšanu.
- 97 Līdz ar to nav šaubu par to, ka tiesiskais regulējums, kurā advokāta darbības veikšanai ir paredzēts nosacījums par iepriekšēju reģistrēšanos advokātu kolēģijas reģistrā un tādējādi ieinteresētās personas tiek pakļautas procedūrai, kurā tām ir jāveic noteiktas darbības kompetentajā iestādē, lai no tās saņemtu formālu aktu, kas tām ļauj piekļūt šai darbībai un to veikt, ievieš atļauju sistēmu Direktīvas 2006/123 4. panta 6. punkta un III nodaļas izpratnē (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 22. septembris, *Cali Apartments*, C-724/18 un C-727/18, EU:C:2020:743, 47., 49., 51. un 52. punkts). Turklāt tas ir skaidri apstiprināts šīs direktīvas 39. apsvērumā, saskaņā ar kuru jēdziens “atļauju sistēma” tostarp ietver – “lai varētu veikt darbību – pienākumu būt reģistrētam kā profesijas loceklim”.
- 98 “Atļauju piešķiršanas sistēma” Direktīvas 2006/123 4. panta 6. punkta izpratnē ir nošķirta no “prasības” šīs direktīvas 4. panta 7. punkta izpratnē, kas tostarp attiecas uz jebkuru pienākumu, aizliegumu, nosacījumu vai ierobežojumu, kurš paredzēts dalībvalstu normatīvajos vai administratīvajos aktos vai kurš izriet no profesionālo apvienību noteikumiem, kas pieņemti, tām rīkojoties juridiski patstāvīgi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 22. septembris, *Cali Apartments*, C-724/18 un C-727/18, EU:C:2020:743, 48. un 49. punkts). Tādējādi disciplināri noteikumi, kas ir raksturīgi šādām profesionālajām apvienībām, ir nevis noteikumi, kas paredz

nosacījumus pašai piekļuvei attiecīgās profesionālās darbības veikšanai ar kompetento iestāžu oficiālu aktu, ar kuru ir atļauta šī darbība, starpniecību, bet gan “prasības”, kas attiecas uz tās īstenošanu un kas principā neietilpst šādā atļaujas sistēmā.

- 99 Turklāt ir arī jāatzīst, ka valsts iestādes lēmums, ar kuru tiek uzdots izslēgt personu no advokātu kolēģijas, principā ir “atļaujas atsaukšana” Direktīvas 2006/123 10. panta 6. punkta izpratnē. No tā izriet, kā to norāda iesniedzējtiesa, ka par šādu atļaujas atsaukšanu tostarp ir jāuzskata lēmums disciplinārlietā, kas pieņemts, pamatojoties uz Advokatūras likuma 81. panta 1. punktu un ar ko tiktu nolemts izslēgt advokātu no advokātu kolēģijas. Proti, no šī likuma 82. panta 2. punkta izriet, ka līdz ar šādu lēmumu par izslēgšanu persona tiek svītrotā no advokātu reģistra un tai nav tiesību pieteikties atkārtotai reģistrācijai šajā reģistrā desmit gadu laikā no dienas, kurā lēmums par izslēgšanu no advokātu kolēģijas ir kļuvis galīgs.
- 100 Tomēr šajā ziņā ir jāatzīmē – kā to norāda Polijas un Nīderlandes valdības, kā arī Eiropas Komisija –, ka šobrīd iesniedzējtiesā izskatāmajā pārsūdzībā nevar tikt pieņemts šāds lēmums par advokāta izslēgšanu no advokātu kolēģijas, kā rezultātā ieinteresētā persona tiktu arī svītrotā no advokātu saraksta un tātad tai tiktu atsaukta atļauja Direktīvas 2006/123 10. panta 6. punkta izpratnē.
- 101 Proti, no paziņojumiem lēmumā lūgt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka pamatlieta attiecas uz tieslietu ministra pārsūdzību par lēmumu, ar kuru disciplinārlietu amatpersona, gluži pretēji, pēc iepriekšējas izmeklēšanas veikšanas uzskatīja, ka šajā gadījumā nav pamata disciplinārlietas ierosināšanai kompetentajā iestādē, lai to izskatītu un lai, pamatojoties uz šādu izskatīšanu, lemtu par iespējamu izslēgšanu no advokātu kolēģijas kā disciplinārsodu. No šiem apgalvojumiem arī izriet, ka pamatlietā aplūkotajā procesuālajā kontekstā lēmums, kas jāpieņem iesniedzējtiesai, var būt vai nu tikai noraidīt minēto pārsūdzību, vai arī to apmierināt, šajā pēdējā gadījumā nododot lietu disciplinārlietu amatpersonai lietas jaunai izskatīšanai.
- 102 Tādējādi no iepriekš minētā izriet, pirmām kārtām, ka pašlaik notiekošajā tiesvedībā iesniedzējtiesa nevar piemērot disciplinārsodu advokātam, tostarp iespējamu izslēgšanu no advokātu kolēģijas, un, otrām kārtām, ka šī tiesvedība, kas attiecas vienīgi uz disciplinārlietu amatpersonas lēmumu neuzsākt disciplinārlietu pret šādu advokātu, notiek starp šo disciplinārlietu amatpersonu un tieslietu ministru, un tātad pret advokātu šajā posmā nav uzsākta disciplinārlietā un viņš nav arī minētās tiesvedības puse.
- 103 Ņemot vērā iepriekš minēto, Direktīvas 2006/123 10. panta 6. punkts nevar būt piemērojams saistībā ar tiesvedību, kas pašlaik noris pamatlietā. Līdz ar to šī tiesību norma šajā pašā kontekstā nevar izraisīt arī Hartas 47. panta piemērojamību.
- 104 Attiecībā uz Hartas 47. pantu ir jāatgādina, ka šajā tiesību normā ir atkārtoti apstiprināts efektīvas tiesību aizsardzības tiesā princips un ikvienai personai, kuras tiesības un brīvības, kas garantētas Savienības tiesībās, ir tikušas pārkāptas, ir nostiprinātas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā (spriedums, 2021. gada 20. aprīlis, *Repubblika*, C-896/19, EU:C:2021:311, 40. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 105 Tādējādi šo tiesību atzišana izskatāmajā lietā nozīmē – kā izriet no Hartas 47. panta pirmās daļas –, ka persona, kas uz tām atsaucas, pamatojas uz Savienības tiesībās garantētajām tiesībām vai brīvībām (spriedums, 2021. gada 20. aprīlis, *Repubblika*, C-896/19, EU:C:2021:311, 41. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 106 No lēmumā lūgt prejudiciālu nolēmumu ietvertās informācijas neizriet, ka pašreizējā pamatlietas situācijā R. G., kurš šajā stadijā pats nav šīs tiesvedības dalībnieks, varētu atsaukties uz tiesībām, kas viņam ir piešķirtas Savienības tiesībās, jo Direktīvas 2006/123 10. panta 6. punkts, kā tas ir precizēts iepriekš, šajā gadījumā nevar tikt piemērots.
- 107 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2006/123 10. panta 6. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to Hartas 47. pants netiek padarīts piemērojams pārsūdzības procedūrai, kuru valsts iestāde ir ierosinājusi advokātu kolēģijas disciplinārtiesā un kuras mērķis ir panākt tāda lēmuma atcelšanu, ar ko disciplinārlietu amatpersona ir izbeigusi izmeklēšanu pret advokātu pēc tam, kad tā bija secinājusi, ka viņš nav saucams pie atbildības par disciplinārpārkāpumu, un – šī lēmuma atcelšanas gadījumā – nodot lietu atpakaļ šai disciplinārlietu amatpersonai.

Par otro līdz ceturto jautājumu

- 108 Ņemot vērā uz pirmo jautājumu sniegto atbildi, otrais līdz ceturtais jautājums, kurus iesniedzējtiesa ir uzdevusi tikai gadījumā, ja no atbildes uz pirmo jautājumu izrietētu, ka Hartas 47. pants ir piemērojams pamatlietas kontekstā, nav jāizvērtē.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 109 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū 10. panta 6. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants netiek padarīts piemērojams pārsūdzības procedūrai, kuru valsts iestāde ir ierosinājusi advokātu kolēģijas disciplinārtiesā un kuras mērķis ir panākt tāda lēmuma atcelšanu, ar ko disciplinārlietu amatpersona ir izbeigusi izmeklēšanu pret advokātu pēc tam, kad tā bija secinājusi, ka viņš nav saucams pie atbildības par disciplinārpārkāpumu, un – šī lēmuma atcelšanas gadījumā – nodot lietu atpakaļ šai disciplinārlietu amatpersonai.

[Paraksti]